

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. október 28-án

a C-148/03. sz. (Oberlandesgericht München előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG kontra Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾ ügyben

(Brüsszeli egyezmény – 20. cikk és 57. cikk (2) bekezdése – Alperes távolmaradása – Egy másik szerződő állam területén lakóhellyel rendelkező alperes – Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló genfi egyezmény – Megállapodások ütközése)

(2005/C 6/22)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-148/03. sz. ügyben a Bírósághoz a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról és a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezménynek a Bíróság által történő értelmezéséről szóló, 1971. június 3-i jegyzőkönyv alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Oberlandesgericht München (Németország) a Bíróságra 2003. március 31-én érkezett, 2003. március 27-i végzésével az előtte a Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG és Portbridge Transport International BV között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas, a tanács elnöke, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i – a Dánia, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásáról szóló, 1978. október 9-i egyezmény, a Görög Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1982. október 25-i egyezmény, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság csatlakozásáról szóló, 1989. május 26-i egyezmény, valamint az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság, és a Svéd Királyság csatlakozásáról szóló, 1996. november 29-i egyezmény módosított – egyezmény 57. cikke (2) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy egy szerződő állam bírósága, amely elé egy olyan alperest idéznek meg, aki egy másik szerződő állam területén rendelkezik lakóhellyel, joghatóságát alapíthatja olyan külön megállapodásra, amelynek részese az első állam is, és amely a joghatóságra vonatkozó külön rendelkezéseket tartalmaz, még abban az esetben is, ha az alperes, a tárgybeli eljárás során, az ügy érdemében nem nyilatkozik.

⁽¹⁾ HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. november 11-én

a C-171/03. sz. (a College van Beroep voor het bedrijfsleven előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Maatschap Toeters, M. C. Verberk kontra Productschap Vee en Vlees ügyben ⁽¹⁾

(Marhahús – Támogatás a borjak korai forgalomba hozatalára – A támogatásra irányuló kérelem benyújtásának határideje – A határidő-számítás módozatai – A 3886/92/EGK rendelet érvényessége)

(2005/C 6/23)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-171/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2003. április 14-én érkezett 2003. április 13-i végzésével az előtte a Maatschap Toeters, M. C. Verberk, (kereskedelemben használt neve: Verberk-Voeten) és a Productschap Vee en Vlees között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas (előadó) és R. Silva de Lapuerta bírák, főtanácsnok: M. Poirares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. november 11-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) a) Az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a hetekben meghatározott határidő, amilyen az 1996. december 2-i 2311/96/EK bizottsági rendelettel módosított, a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló 805/68/EGK tanácsi rendeletben előírt jövedelemtámogatási rendszerek alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1244/82/EGK és a 714/89/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1992. december 23-i 3886/92/EGK bizottsági rendelet 50a. cikkében foglalt határidő, az utolsó hétnek a vágás napjával megegyező nevű napja utolsó órájának elteltével ér véget.

b) A 3886/92 rendelet 50a. cikkének alkalmazásakor a tagállam nem határozhatja meg a támogatásra irányuló kérelem benyújtásának időpontját a belső jogrendjében a hasonló kérelmekre vonatkozó nemzeti határidőkre alkalmazandó nemzeti eljárási rendelkezések szerint.

- c) A 3886/92 rendelet 50a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a támogatásra irányuló kérelem csak akkor tekinthető határidőben „benyújtott”-nak, ha az illetékes szervhez a határidő lejárta előtt megérkezik.
- 2) A feltett kérdés vizsgálata során nem merült fel egyetlen, a 3886/92 rendelet 50a. cikke (1) bekezdésének érvényét esetleg megkérdőjelező körülmény sem azzal kapcsolatosan, hogy a rendelkezés a kérelmezőt teljesen kizárja a vágási támogatásból kérelme beadási határidejének elmulasztása esetén, függetlenül e határidő-túllépés természetétől és jelentőségétől.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. november 18-án

a C-284/03. sz. (Cour d'appel de Bruxelles előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a belga állam kontra Temco Europe SA (¹) ügyben

(Hatodik HÉA irányelv – 13. cikk B. rész b) pont – Adómentes tevékenységek – Ingatlanok bérbeadása – Határidőn túl időre szóló használatra vonatkozó szerződés)

(2005/C 6/24)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-284/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) a Bíróságnál 2003. július 2-án nyilvántartásba vett, 2003. június 19-i végzésével az előtte a belga állam és a Temco Europe SA között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas (előadó), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. november 18-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés szerint „ingatlan bérbeadásának” minősülnek azon

ügyletek, amelyekben egy társaság kapcsolt vállalkozásai részére határozatlan időre szóló használati jogot biztosít több párhuzamos szerződéssel ugyanazon ingatlant illetően, alapvetően a használt terület alapján meghatározott díjazás ellenében, és teljesítésük alapján e szerződések alapvetően helyiségek vagy ingatlan egyes területeinek az idő múlásától függő díjazás ellenében történő passzív jellegű rendelkezésre bocsátására irányulnak, és nem eltérően minősíthető szolgáltatásnyújtást valósítanak meg.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. október 28-án

a C-357/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 98/24/EK irányelv – Munkavállalók egészségének és biztonságának védelme – Vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatok a munkavégzés során – Határidőben való átültetés elmulasztása az érintett tagállam egész területe vonatkozásában)

(2005/C 6/25)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-357/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: D. Martin és H. Kreppel) kontra Osztrák Köztársaság (meghatalmazott: E. Riedl) ügyben, az EK 226. cikk alapján a Bírósághoz 2003. augusztus 19-én benyújtott, kötelezettség-szegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Küris és J. Klučka bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről szóló, 1998. április 7-i 98/24/EK tanácsi irányelvnek (tizennegyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében), az Osztrák Köztársaság nem teljesítette ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.